

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ ЗА КОНФЕРЕНЦИЯТА ЗА МЕМОРИАЛ ДЕЙ ПРЕЗ 2023 Г.

За да приемаме Христос като всичко и да Го придобиваме във всичко,
трябва да се учим постоянно да се отричаме от себе си и да се обръщаме към духа си.

Трябва да бъдем единомислещи, за да се наслаждаваме на Христос, мислейки едното нещо,
бидейки едно с Христос в Неговите вътрешни части,
Позволявайки на Бога да действа в нас
да искаме и да работим за Неговото благоволение.

Подобно на Павел трябва да се стремим да познаем и да преживяваме Христос,
силата на Неговото възкресение и общението на Неговите страдания
и да станем съобразни с Неговата смърт, която е калъпът на християнския живот.

Трябва да бъдем съобразни с Христовата смърт,
за да достигнем до свръхвъзкресението—защото това е
единствения начин, по който Господ може да продължи да напредва във възстановяването Си,
единственият начин, по който се изгражда Неговата църква, единственият начин, по който
невястата може да се приготви,
и единственият път, по който Господ може да се завърне.

**Конспект на съобщенията
за конференцията по време на Мемориъл Дей
през 26-29 май, 2023 г.**

**ГЛАВНА ТЕМА:
ДА ПОЗНАВАМЕ, ДА ПРЕЖИВЯВАМЕ И ДА СЕ НАСЛАЖДАВАМЕ
НА РАЗКРИТИЯ В ПОСЛАНИЕТО КЪМ ФИЛИПЯНИТЕ ХРИСТОС**

Първо съобщение

**Да приемаме Христос като всичко, за да Го придобием,
чрез отричане от себе си и чрез обръщане към духа си**

Пасажи от Писанията: Мт. 3:17; 12:18; 16:24; Мк. 9:7-8; 2 Кор. 2:10; Гал. 1:15а, 16а; Кол. 2:16-17

I. Христос е Божието сърдечно желание—Мт. 3:17; 12:18; 17:5; Гал. 1:15а, 16а:

- A. Божието сърдечно желание е всеки човек, всяко нещо и всичко във вселената да изразява Христос; когато всичко бъде оглавено в Христос, ще настане абсолютен мир и хармония и всичко във вселената ще изразява Христос—Кол. 1:15-19; 3:10-11; Еф. 1:10, 22-23; 4:15-16; Ис. 55:11-13.
- B. Ние съществуваме и проповядваме благовестието за изражението на Христос, нашата работа е за изражението на Христос и църквата е предназначена за изражението на Христос—43:7; 2 Кор. 4:5; 1 Кор. 15:58; Йн. 17:23; Еф. 1:23; 3:19-21.
- B. Христос е реалността на всички положителни неща във вселената—Кол. 2:16-17:
 - 1. Цялата вселена е една огромна картина, нарисувана от Бога, която говори за Христос, описва Христос и е предназначена за изразяването на Христос—1:15-17; Пс. 19:1-6; Римл. 1:20; Евр. 11:3.
 - 2. Всекидневно ние ядем и пием Христос, ежеседмично получаваме завършеност и почивка в Него, ежемесечно преживяваме ново начало в Него и през годината Той е нашата радост и наслаждение—Кол. 2:16-18а.
- Г. Трябва да видим и да осъзнаем вътрешно, че Бог не иска нищо друго, освен Самия Христос; целта на Бога в Неговото възстановяване е да възстанови Христос като всичко за нас—1 Кор. 1:9:
 - 1. Когато Христос влезе в нас, Той иска да бъде не само наш живот, но и всичко за нас; Той е нашият дъх на живота (Йн. 20:22), водата на живота (4:14; 7:37-39), хлябът на живота (6:35, 48), светлината на живота (1:4; 8:12) и обиталището на живота (14:23; 15:1, 4-5).
 - 2. Трябва да ходим достойно за Господа, за да Му угаждаме във всичко, като принасяме плод във всяко добро дело, живеейки Христос, отглеждайки Христос, изразявайки Христос и разпространявайки Христос във всяко отношение—Кол. 1:9-10.
 - 3. Трябва да позволяваме на Бога да вработи Христос в нас до такава степен, че Той да бъде всичко за нас—нашата пълна радост и нашата изключително голяма награда—Еф. 3:16-19; Пс. 43:4а; Бит. 15:1; Йн. 15:11; Римл. 14:17; Фил. 3:14.
 - 4. Днес нашата най-голяма нужда е да видим, че Христос е Духът, Който обитава в нашия дух; ако не видим това, всички Христови неща ще бъдат просто обективна доктрина за нас—1 Кор. 15:45б; 2 Кор. 3:17—4:1; 2 Тим. 4:22; 1 Кор. 6:17; Йн. 4:24.
 - 5. Христос също така е Словото; когато с духа си се свързваме с Господното Слово, Неговите думи стават дух, а когато Неговите думи станат дух, Духът влиза в нас, за да бъдем напълно заети, преобразени и слети с Него за задоволяване на Божието сърдечно желание—Еф. 6:17-18; Йн. 5:39-40; 6:63.

- Д. Когато видим всесъдържащия Христос и научим тайната как да Му се наслаждаваме, ще бъдем верни на Господното възстановяване—Мк. 9:7-8; Деян. 26:19, 22; 1 Кор. 1:2, 9-10; 2:9-10; 2 Кор. 2:10; 2 Тим. 4:9-18; Фил. 1:19-21а:
1. Трябва да се съсредоточаваме на Него, а не на хора, неща и предмети; трябва да се фокусираме на Него като на наш уникален център, отреден от Бога, за да могат всички проблеми сред вярващите да бъдат решени—1 Кор. 1:9; Откр. 2:4-5; Кол. 1:17б, 18б.
 2. Ако някой напусне Господното възстановяване, това означава, че той никога не е видял какво представлява то; дали сме в безопасност във възстановяването и дали сме защитени от разкол, зависи от видението, което сме видели; можем да бъдем спасени от разкол само ако се съсредоточаваме върху Христос.
 3. Ако се интересуваме единствено от Христос като наш уникален център, избор, предпочитание, вкус и наслаждение, това ще ни опази в църквата в Господното възстановяване до Неговото завръщане; в противен случай ще се разочароваме или ще се отвлечем по нещо и ще напуснем Господното възстановяване.

II. Трябва да следваме примера на Павел в Посланието към Филипяните и да приемаме Христос като всичко:

- А. „За мене да живея е Христос“—Павел приемаше Христос за свой живот—1:21а.
- Б. „Както винаги, така и сега ще възвелича Христос в тялото си—с пълно дръзновение било чрез живот, или чрез смърт“—Павел приемаше Христос за свое изражение—20-ти стих.
- В. „Имайте в себе си същия ум, който беше в Христос Исус“—Павел приемаше Христовия ум за свой ум—2:5.
- Г. „И да се намеря в Него, без да имам своя правда онази, която е от закона, но онази, която е чрез вяра в Христа, правдата, която е от Бога въз основа на вяра“—Павел приемаше Христос като правдата, която изразяваше чрез живота си—3:9.
- Д. „Заради това превъзходно нещо—познаването на моя Господ Христос Исус, заради Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, за да придобия Христос“—Павел считаше познанието за Христос за по-високо от всичко останало—8-ми стих.
- Е. „Едно правя—като забравям задното и се простирам към предното, гоня целта за наградата на горното призвание от Бога в Христос Исус“—Павел гледаше на Христос като на своя награда—стих. 13-14.
- Ж. „Братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте“—Павел приемаше Христос като свои добродетели—4:8.
- З. „Всичко мога чрез Онзи, Който ме укрепва“—Павел приемаше Христос за своя сила, за да Го изразява като свой великолепен живот—13-ти стих.
- И. „Научих да съм доволен, в каквото състояние и да се намеря. Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност“—Павел приемаше Христос като своя тайна—стих. 11-12; вж. стих. 4-7.
- Й. „Нашето гражданство е на небето, откъдето и очакваме Спасител—Господ Исус Христос, Който ще преобрази нашето унижено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло според действието на Неговата сила, с която Той може да покори всичко на Себе Си“—Павел считаше Христос за своя надежда и очакване—3:20-21.

III. Ние придобиваме Христос, за да може Той да ни придобие (12-ти стих; вж. Авак. 1:1) съгласно следните аспекти:

- А. Придобиването на Христос ни кара да усещаме Божието присъствие (пневматичния Христос)—Йн. 20:22; Изх. 33:11а, 14:

1. Трябва да се боим само от едно нещо—че можем да изгубим присъствието на нашия Господ—2 Кор. 2:10; вж. Еф. 4:30; 1 Сол. 5:19.
 2. „След два дни ще ни съживи, / на третия ден ще ни издигне / и ще живеем пред Него“ (Ос. 6:2)—реалността на третия ден е личността, присъствието на възкръсналия Христос с реалността на съживлението (Авак. 3:2).
- Б. Придобиването на Христос ни кара да усещаме вътрешна бистрота и ясност—Откр. 22:1; Йн. 1:4; 8:12; Езек. 1:22, 26.
- В. Придобиването на Христос ни кара да се чувстваме вътрешно снабдени с Христос като наша духовна храна и духовно питие—1 Кор. 10:3-4; Йн. 6:57; 4:10, 14, 24; 1 Кор. 12:36, 13.
- Г. Придобиването на Христос ни кара да растем в живота и да се преобразяваме в Неговия образ—Кол. 2:19; 2 Кор. 3:18; Римл. 12:2.
- Д. Придобиването на Христос ни прави да сме жизнени и да действаме—Дан. 11:32б; Деян. 1:8; 5:20; 13:1-4; 1 Кор. 14:31; вж. Езек. 3:1-3; Пс. 68:11-13, 19.

IV. За да приемаме Христос като всичко и да Го придобиваме във всичко, трябва да се научим постоянно да се отричаме от себе си и да се обръщаме към духа си:

- А. Трябва напълно да влизаме в духа си, защото Господ, като Духът, като реалността на Тялото, е в нашия дух—2 Тим. 4:22; Еф. 1:17; 2:22; 3:5, 16; 4:23; 5:18; 6:18.
- Б. Трябва да се научим да насочваме ума си към духа; с други думи, трябва да се научим да уповаваме на Бога и да зависим от Господа; истинската тайна на живеене на християнския живот за църковния живот е да насочваме ума си към духа—Римл. 8:6.
- В. Обръщането към духа е тайната на християнския живот; за да следваме Господа, да се наслаждаваме на Неговите богатства, да живеем в реалността на Тялото Христово и да функционираме в новозаветното служение, трябва постоянно да отхвърляме себе си, да губим душевния си живот и да се обръщаме към духа си—2 Кор. 3:3, 6, 16—4:1; 2 Тим. 4:22; Фил. 1:19; Римл. 8:16.
- Г. Господната работа, която извършваме чрез силата на Святия Дух, започва с духа и завършва с духа, тази работа започва от нашия дух и завършва в духовете на другите—1 Кор. 2:4-5, 13, 15; 2 Кор. 3:6; 13:3; вж. Пс. 42:7а.
- Д. Имаме дух, с който да се свързваме с Бога и да Го приемаме в себе си, и душа, с която да Го живеем и да Го изразяваме; приемането на Бога, живеенето на Бога и изразяването на Бога трябва да бъдат нашата радост, развлечение и забавление—Йн. 4:10, 14, 24; 6:57; Лк. 1:46-47; 1 Кор. 10:31.
- Е. Душата е създадена от Бога, за да Го изразява, а не за свое собствено наслаждение или предпочитания; в Божията икономика няма егоистично наслаждение; в служението си Павел раздаваше Христовите богатства като благодат на вярващите за тяхно наслаждение—Бит. 1:26; 2:7; Еф. 3:2.
- Ж. Да се отричаме от себе си, означава да отхвърляме желанията, предпочитанията и избора на душата; първият грях на човека беше да извърши нещо за себе си, да задоволи егото—Бит. 3:1-7.
3. Всичко, което произлиза от нашето его (ума, чувствата и волята на нашата паднала душа), е свързано със Сатана и бесовете—Мт. 16:21-27:
1. В качеството си на невярна съпруга на Йехова, Израил стана лош; трябва да осъзнаем, че когато оставим Бога, ние също започваме да вършим всякакви злини—Ос. 4:1; Еф. 4:17-21.
 2. Трябва да осъзнаем, че ако не пребъдваме в общение с Бога в духа си, губим Божието присъствие и можем да изпаднем в плътта и да започнем да се държим като светските хора—Фил. 2:1-2; 1 Йн. 1:3; Еф. 4:17-19; Бит. 20; вж. 12:11-13; 13:18.

3. Не можем да си позволим да си вземем почивка от общението с Бога в духа си; нашата защита не сме ние самите, а Божието присъствие—1 Йн. 1:3; вж. Пс. 31:20.

И. Молитвата е истинското отричане от себе си:

1. Всъщност не е необходимо да се молим дълго; достатъчно е просто да призоваваме: „О, Господи Исусе“; дори тази кратка молитва означава „вече не аз, но Христос“—Римл. 10:12-13; Гал. 2:20.

2. Нашата молитва свидетелства, че не упражняваме собствените си усилия за разправа със ситуацията (за „изгонването на бесове“); вместо това прилагаме Христос—Мк. 9:14-29.

3. Да се молим, означава да практикуваме видението за Христос с Неговата смърт и възкресение като наш заместител, за да можем да бъдем напълно „христизирани“ за задоволение на Божието сърдечно желание—стих. 2-13.